

[Socialministeren]

Jeg kan ikke svare på, om dette her nødvendigtvis fører til besparelser, men forhåbentlig fører det til en bedre og mere forståelig sagsgang for borgerne.

Fru Jytte Hildens spørgsmål forstod jeg ikke – det dér med at ændre i et lovforslag. Så længe vi arbejder med lovforslag i ministeriet, har vi lov til at ændre på tingene, efterhånden som vi arbejder med dem. Et lovforslag opstår ikke sådan fra det ene øjeblik til det andet. Vi kan da ikke være forpligtede til at sige noget om, hvorfor vi har dit eller dat med. Altså: Der er masser af ting, man ændrer. Når man laver en lov om, er det meget almindeligt, at man tager ting med, som man i øvrigt skal have ændret netop af hensyn til den praktiske sagsgang.

Taanquist (S):

Jeg vil gerne stille et lidt mere vidtløftigt spørgsmål, som jeg var lige ved at få svar på.

Det er selvfølgelig tilfredsstillende, at socialministeren reagerer, når den juridiske ekspertise udtaler sig, men jeg vil nu alligevel også spørge, om det ikke betyder noget for socialministeren, hvis en række folketingsmedlemmer, som har været med til at lave disse love, gør opmærksom på, at de ikke var tænkt anvendt på den måde, som ministeren nu gør det på, og med de rettigheder, som ministeren nu tiltager sig.

Til slut vil jeg gerne stille et konstaterende spørgsmål: Ministeren har altså for at udfylde en aftale, hun har indgået med kommunerne, lavet nogle ændringer med eller uden hjemmel – vi mener uden hjemmel – som i væsentlig grad indskrænker borgernes rettigheder og borgernes retssikkerhed.

Jytte Hilden (S):

Som jeg kan se af dagsordenerne for Folketingets møder, er der altså en aftale fra før sommerferien med Kommunernes Landsforening og regeringen, der er en mindretalsregering; så er der en aftale efter sommerferien med den samme regering og Kommunernes Landsforening. Imellem disse to aftaler udsender ministeren denne vejledning og disse ændringer, og endnu en gang efter hele dette forløb fortæller ministeren os nu, at hun i lovforslaget, der er af født af den sidste aftale, også ønsker at indføre noget, der vedrører den første aftale.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren ikke, hvis hun havde været i opposition eller havde siddet som formand for Folketingets Socialudvalg, hvad ministeren tidligere har, ville have reageret politisk.

Ole Espersen (S):

Jeg synes, man må blive lidt bekymret over administrationen i Socialministeriet. For snart halvanden måned siden sendte de to jurister fra Århus deres nyhedsbrev ud, der påpegede – og det kunne enhver førsteårstuderende have gjort – de klare lovovertrædelser, der er tale om her. Nu kan vi forstå på ministeren, at det er disse to juristers udtalelser, som har været motiverende for, at bekendtgørelsen trækkes tilbage i morgen. Vi spurgte før, hvorfor det ikke var sket tidligere, og svaret var, at det var, fordi spørgsmålet først var kommet i dag eller i går. Der har været halvanden måned til at trække det tilbage, hvis det er disse to juristers udmærkede udtalelse, der har været afgørende.

Det er det ikke, må vi gå ud fra, for så er ministerens udtalelser modsigende. Men at to sikkert udmærkede jurister i Århus skal have den indflydelse i Socialministeriet – hvad jeg ønsker dem tillykke med – det er overraskende. Det tyder på en lidt for lemfældig behandling i Socialministeriet.

Og endelig et meget kort spørgsmål – jeg fik ikke svar på det, jeg spurgte om før –: Hvor i forarbejderne er der nogen som helst hjemmel til, at man helt generelt kan henstille til ankenævnene, at alle afgørelser, som man tænker sig at ændre, skal sendes tilbage til kommunerne?

Socialministeren (Aase Olesen):

Hr. Taanquist spørger, om ikke det betyder noget, at en række medlemmer af Folketinget har gjort indvendinger. Jo, naturligvis, og det er også i lyset af disse indvendinger, jeg trækker cirkulærene tilbage.

Det er i og for sig det samme, jeg vil sige til fru Jytte Hilden. Jeg mener ikke, der er noget odiøst i denne sagsgang. Det er ganske almindeligt, at man samler ting, som man har haft liggende gennem nogen tid, og tager dem op, når man alligevel skal lave en større lovændring; det er der ikke spor mærkeligt i.

Så spørger hr. Ole Espersen, hvorfor vi ikke reagerede tidligere, og hvorfor man ikke reage-